

Robin Hood
Demytizace legendy
KULTURA, STRANA 2



Nová hvězda
Voráček oporou reprezentace
SPORT, STRANA 4

WWW.
fles.fsv.
cuni.cz

FLEŠOVÉ LIDOVKY

ČTVRTEK 13. KVĚTNA 2010

ČÍSLO 12 · ROČNÍK XVII (17)

CENA VYSOKÁ

Historik Pernes ve funkci skončil

Nepsal jsem vědeckou práci, ale takovou populárně-naučnou knížečku, prohlašuje na svou obhajobu Pernes

KATEŘINA ADAMCOVÁ

PRAHA Rada Ústavu pro studium totalitních režimů odvolala z ředitelského postu historika Jiřího Pernese. Ten ve funkci vydržel necelý měsíc a půl jako náhrada za Pavla Žáčka, který ústav založil. Hlavním důvodem profesních pochybností se staly Pernesovy schopnosti při psaní odborných i publicistických prací. O odvolání z postu funkce ředitele hlasovala rada krátce po odhalení plagiátorství v publikaci o Lidových novinách. Čtyři ze sedmi radních hlasováním ukončili Pernesovo působení v čele ústavu. Pernes měl před plagiátorskou kauzou podporu novinářky Petrušky Šustrové, politologa a rektora Masarykovy univerzity Petra Fialy, bývalého poslance Jana Zahradníčka a his-

PERNES: ŘEDITEL NA SKOK



torika Michala Stehlíka.

Nejaktuálnější Pernesovo plagiátorství v publikaci Svět Lidových novin 1893 – 1993 však ovlivnilo názor i jeho příznivců. Právě Stehlíkův hlas rozhodl o odvolání z funkce. „Navrhl jsem odvolání Pernese z důvodu někdejšího pochybení v rámci publikace o Lidových novinách. Míra převzetí celých pasáží, odstavců a dokonce stránek

Jiří Pernes byl ředitelem Ústavu pro studium totalitních režimů šest týdnů. Exředitel nařčení z plagiátorství odmítá a rozhodnutí rady nerozumí, ale respektuje ho.

bez citací v těchto pasážích bylo přímým opsáním té věci, nikoli práce s materiálem,“ řekl pro ČTK24 radní Michal Stehlík. Proti odvolání se postavila novinářka a radní Petruška Šustrová. „Já se domnívám, že Jiří Pernes měl šanci řídit ústav dobře. My jsme ho vybrali pro jeho projekt, je mi líto, že v něm nemůže pokračovat. Pevně doufám, že nový ředitel bude pokračovat ve

stejně intenci. Důvody mých kolegů mne naprosto nepřesvědčily,“ řekla pro ČTK. Po odvolání rada ustanovila prozatímním ředitelem šéfa oddělení zkoumání nesvobody Zdeňka Hazdra, který je Pernesovým zastáncem. Hazdra hodlá pokračovat v započaté práci exředitele a prozatím nehodlá dělat žádné změny.

Kontroverzního Pernese provázely pochybnosti už od samého počátku úřadování. Týkaly se nejenom údajného plagiátu jeho knihy Až na dno zrad: Emanuel Moravec, ale i faktu, že ředitel Ústavu pro studium totalitních režimů navštěvoval večerní školu marxismu – leninismu, kterou ve svém životopise před radou zatajil. Kvůli nesouhlasu s Pernesovým jmenováním odešlo několik osobností z vědecké rady ústavu.

„Nepsal jsem vědeckou práci, ale takovou populárně-naučnou knížečku ke stému výročí Lidových novin. Tu paní (Blanku Maškovou, pozn. red.), kterou jsem v knize opravdu v dost obsáhlé míře uváděl, jsem šestnáctkrát citoval v textu. V úvodu jsem jí poděkoval a napsal jsem, že bez její práce bych knihu nikdy nenapsal. Uvedl jsem ji i do seznamu použité literatury,“ řekl Pernes v rozhovoru pro Lidové noviny.

Jiří Pernes ve svém krátkém úřadování zpřístupnil na 14 milionů dokumentů komunistické rozvědky a otevřel vědeckou badatelnu Archivu bezpečnostních složek v Brně. Po svém nástupu stihl provést personální změny, po kterých zbavil funkce několik pracovníků.

SLOUPEK FL

Dluhy, kam se podíváš

KLÁRA PISKÁČKOVÁ



V Česku vrcholí předvolební kampaň. Řecko řeší státní bankrot. I když by se mohlo zdát, že se jedná o dvě naprosto spolu nesouvisející události, opak je pravdou. České politické strany vytáhly do boje s nejrůznějšími více či méně originálními recepty, jak předejít tomu, aby zkrachovala i naše republika. Plánují se škrty, zvyšování daní, poplatky u lékařů a ve školách a podobná úsporná řešení, která jistě volič rád slyší. Jako by se pravicové strany předháněly v tom, která uspoří víc.

Poté, co českou politickou scénu rozvířil klip Issové a Mádlů „Přemluv bábu“ inspirovaný v Americe, vyrazila TOP 09 pro nápady do Británie. Natočila klip nápadně se podobající předvolebnímu klipu britských konzervativců. Krátký spot ukazuje tříměsíčního chlapce s textem „má vlásky po tatínkovi, oči po mamince... a větší dluh, než si myslíte.“ Strana také vyrukovala s rozesíláním falešných složenek, které voliče vybízejí k zaplacení 121 000 Kč – tedy hodnoty státního dluhu rozpočítaného na každého občana.

Řecko posloužilo Česku jako dobrý odstrašující případ. Politici ve spolupráci s médii úspěšně přesvědčují občany, že České republice bezprostředně hrozí podobné problémy jako Řecku. ČR ale zdaleka nepatří mezi nejzadluženější země Evropy. Celkový dluh naší země byl vloni dokonce pod průměrem většiny zemí Evropské unie i eurozóny. To se ale politikům momentálně nehodí do programu.

Škola, pivo, zpěv

PRAHA Pivo natočené od děkana, vynikající klobásy a zábava dlouho do večera přímo na fakultě? Mnozí si takto představují školu svých snů. Studenti Fakulty sociálních věd UK si na jeden den vyzkoušeli, jaké by to bylo. V rámci oslav 20. výročí založení fakulty studenti společně s vedením uspořádali celodenní festival v prostorách budovy Hollaru, kde část FSV sídlí. Vzhledem k charakteru budovy nesla akce příznačný název Pavlač. Po celý den probíhal bohatý kulturní program: diskuse s pedagogy, divadelní vystoupení a na pódiu, které stálo na dvoře, se vystřídal zhruba 10 kapel. Pavlač měla hojnou účast také díky zábavnému videospotu na serveru Youtube, ve kterém účinkovala část pedagogů včetně děkana Jakuba Končelíka.



Proděkani P. Jüptner, T. Trampota a děkan J. Končelík

Foto František Géla

Británii budou po třinácti letech vládnout konzervativci

IVA MENSIKOVA

LONDON Velká Británie má po volbách, které proběhly ve čtvrtek 6. května, konečně jasno. Vítězní konzervativci v čele s Davidem Cameronem utvoří koalici s liberálními demokraty, jejichž šéfem je Nick Clegg. Dosavadní premiér Gordon Brown v úterý rezignoval na svou funkci, na jeho místo královna jmenovala Camerona. „Přeji příštímu předsedovi vlády, aby se mu dařilo dělat důležitá rozhodnutí pro budoucnost. Jen ti, kdo zastávali úřad premiéra, chápou plnou zodpovědnost,“ vyjádřil se Brown.

Konzervativci vyhráli volby poprvé po třinácti letech vlády labouristů. Získali 305 mandátů, což ale není potřebná většina k vytvoření kabinetu. Druzí labouristé mají 258 poslaneckých



KOALICE PO TŘICETI ŠESTI LETECH

Novým britským premiérem se stal David Cameron, vicepremiérem koaliční partner Nick Clegg. Britové však nejsou na koaliční vládu zvyklí. Ta poslední byla v Británii roku 1974, nové volby se ale konaly už během osmi měsíců.

míst a na třetím místě skončili liberální demokraté s 57 mandáty. Poslední jmenování však májí rozhodující slovo při sestavování vlády. Na jejich podpoře jsou závislí jak toryové, tak labouristé. Ihned po volbách proto začali jak Brown, tak Cameron jednat o možnostech koalice s Cleggovou stranou. I když liberálové mají politicky blíž k labouristům, dohodli se na spolupráci s konzervativci.

Posledním a zároveň neúspěšným pokusem labouristů bylo odstoupení Gorgona Browna z čela strany.

Spojení labouristů s liberály by však scházelo k nadpoloviční většině ještě deset poslanců. Museli by proto spoléhat na podporu malých stran. Brown po své rezignaci vyzval labouristy k vyhlášení volby nového předsedy. Ta se bude konat na

stranické konferenci v září. Do té doby Browna ve funkci nahradí jeho zástupkyně Harriet Harmanová.

Objevují se pochybnosti, zda lze sloučit politické programy konzervativců a liberálů. Zásadně se totiž liší v otázce přístupu k Evropské unii, k imigraci a reformě volebního systému. Vláda si však klade za cíl vydržet celých pět let. „Ukážeme skeptikům, že to bude fungovat,“ řekl Clegg. Strany se dohodly na „pevném, ale ne servilním vztahu“ ke Spojeným státům americkým. Shodly se na tom, že nebudou předávat další pravomoci do Bruselu a nepřijmou euro. Klíčovým bodem bude snižování rozpočtového deficitu. Liberální demokraté přistoupili na návrh konzervativců snížit srovnávací již tento rok o šest miliard liber.

HDP roste poprvé od roku 2008

Podle předběžného odhadu vzrostl hrubý domácí produkt za první tři měsíce roku 2010 oproti poslednímu čtvrtletí předchozího roku o 0,2 %. Od minulého roku HDP narostl o 1,2 %, což je vůbec první meziroční nárůst po předchozích čtyřech propadech.

Více na www.fles.fsv.cuni.cz

Růžový Kuky vábí do krajin dětství

Kuky se vrací - to je nový film Jana Svěráka, který brzy vtrhne do kin a plánuje atak nejvyšších příček návštěvnosti. Tvůrci slibují zábavnou rodinnou podívanou, jedinečnou svým zpracováním a pojetím. Neslibují planě.

Eliška Zvolánková

Kuky je růžový plyšák, oblíbenec malého Ondry. Sedává na poličce a v noci spí s Ondrou v posteli. Jenže Ondra má astma, a tak musí Kuky pryč. S tím se Ondra nehodlá smířit a jeho fantazie začne pracovat naplno. Kuky se objeví na skládce, odkud uteče do lesa. Tam potkává hodné (kapitán von Hergot) i méně hodné (Pytlíci) lesní tvory a snaží se najít cestu domů. Během života v lese se z mazlíka, který se „nesmí namočit, protože má v sobě piliny a dlouho schne“, stává hrdina. A zda se vrátí domů? To je otázka, na kterou si musí najít odpověď každý sám. Kuky se vrací je odpočinková, milá pohádka pro děti i dospělé viděná perspektivou mikrosvěta. Loutky se na plátně střídají s lidmi i zvířaty. Nechybí dojemné ani akční scény. A divák se v té neobvyklé pohádce nachází - dětství si pamatuje každý. I režisér Jan Svěrák a další tvůrci snímku.



Návrat Kukyho. Růžový plyšák se vrací ze smetiště domů.

Foto archiv

Měl jste také takového plyšáka jako je Kuky?

Jan Svěrák: Já si nepamatuju, že by za našeho dětství byli plyšáci u kluků rozšíření. My měli v kapsách spíš hliněný indiány. Co ty Petře, měli jste plyšáky?

Petr Čtvrtníček (herec): Jojo, a znám hodně lidí, co je mají, a je jich více než 4 %...

Jan Svěrák: Já vlastně měl maňásku, opici, která byla asi po někom, protože byla tak olezlá! Ten čumák jako by ho někdo ocumlával. Kde skončila?

Asi ji někdo vyhodil... A nevrátila se.

Kde se vzalo jméno Kuky?

Jan Svěrák: Narodilo se v roce 2007. Produkční má dceru a ta měla pejska Kukyho. Nikam se bez něj nehla. Když ho zapomněla, bylo zle. Nakonec měli Kukyho u každé babičky, na chatě - a byl klid.

Uvažovali jste o tom, že by si lidé na projekci o plyšákovci přinesli vlastní plyšáky?

Jan Svěrák: To by šlo, udělat

takovou uzavřenou projekci! Nebo bychom mohli udělat, jak jsou ty cestovky pro plyšáky, projekci pro plyšáky. Vždycky by je lidi odevzdali na pokladnách...

Jaké vstupné?

Jan Svěrák: To by neplatilo... Petr Čtvrtníček: Plné vstupné! Jan Bradáč (ředitel společnosti Falcon): No určitě dětské...

Podle čeho jste vybírali hlasy k postavám?

Jan Svěrák: Já jsem původně

PERLIČKY

„Natáčení začalo v roce 2008 požárem pole. Přijeli jsme tam, všechna filmařská technika, nastavily se kamery, a to pole nešlo zapálit! My tam nalili 80 litrů nafty! Ale jakmile shořela nafta, zhasl i požár.“ **Jan Svěrák**

„Nejhodnější zvířata byly včely. Píchl jsem jenom našeho produkčního, který jedinou má alergii na včely.“ **Jan Svěrák**

„Loutkoherci byli maskováni a la hejkal, to je sniperský oblek. Stejně jich je tam vidět spousta. Sem tam ruka, noha, šediny v malině...“ **Jan Svěrák**

„Jsem rád, že synek dokáže natočit hezký film i beze mě.“ **Zdeněk Svěrák**

nechtěl, aby hrál tatínek. Měl problém se jménem Hergot. Taky jsem chtěl, aby byl ostřejší. A Petr Čtvrtníček hraje toho jednoho Pytlíka. Bylo těžké najít herce, protože Pytlík je dutý, vláčný, dušný. A jedinej Petr zněl, že je dutej.

Devatenáctého května prý vyjde i knížka.

Jan Svěrák: Je to taková začátečnická kniha. Počkat, to se asi nehodí, co? No, já se to v průběhu naučil. Je to výbor-
ný, vážně.

Demytizace legendy o anglickém zbojníkovi

Bývalý gladiátor a královna Alžběta bojují bok po boku proti podlým žabožroutům v nové verzi **Robina Hooda**.

Adam Fiala

Pokud byste byli hollywoodským producentem a dostali do rukou námět na historický velkofilm, nejspíš byste ho nabídl režisérovi Ridleymu Scottovi. Povolnější osobu dnes stěží najdete. V roce 2000 obnovil slávu historických podívaných, když se starověkým Gladiátorem udělal takový dojem, že mu americká akademie udělila několik Oscarů včetně toho za nejlepší film. Po pěti letech pak vnesl střízlivý pohled na svár křesťanského a muslimského světa ve snímku Království nebeské.

Navzdory těmto jedinečným zkušenostem nyní s realizací středověké legendy povážlivě narazil. Došly mu originální nápady. Příběh o zrodu nejslavnějšího zbojníka zhistorizoval a pojal spíš jako spletité intriky a spory mezi anglickým trůnem a francouzským panovníkem. V rámci dlouholeté historie Robina Hooda, čítající nespočet literárních podob a desítky filmových zpracování, je nutné, aby se každý další něčím odlišo-



Mdlý bojovník. Russell Crowe jako Robin Hood nepřesvědčil.

Foto archiv

val. Ale v tomto případě se tvůrci po kolena zabořili do šlépějí, ve kterých se bezradně potácel už jejich kolega Antoine Fuqua s novým zpracováním legendy o králi Artuši.

Robina (Russell Crowe) upozadují do omezující role člověka, který se nachomýtl do hry nejvyšších vrstev. Stává se svědkem mnoha událostí - od úmrtí krále Richarda, přes korunovací Jana, po sjednocení anglických baronů a společný

boj proti francouzské armádě. Sám ale stěží najde čas na romantiku s Lady Marion (zde nezávislou, silnou ženou, jak moderní trendy žádají, v podání Cate Blanchettové připomínající její královnu Alžbětu). Jejich nepřesvědčivý vztah je nejmenším, ale ne odpustitelným problémem novodobého přepisu Robina Hooda.

Už jsme si zvykli, že historická fakta nejsou pro hollywoodské, ba i nezávislé tvůrce

žádnou svátostí. Poutavosti a zábavnosti, kterými se jde vstříct publiku, se podřizuje vše. V Robinu Hoodovi dochází k dvojímu omezení - mýtu historii a historie fabulací tvůrců. Do dějinných událostí totiž umístil scenárista Brian Helgeland (L. A. - Přísně tajné) nehistorickou postavu Robina Longstridea. Je to svět, ve kterém králové umírají rukou nezbedných kuchtíků a korunovace probíhají spontánně.

Za druhé se zde pozměňuje mýtus o Hoodovi, kterého kvůli pojetí v reálných tónech dost zevšednili a zprůměrnili, aby nevyčníval přehnanými schopnostmi či morálností. Zapomeňte na jednoduchý přívlastek „bohatým bral, chudým dával“. Robin Hood hlavně bojuje za svobodu lidu a sociální spravedlnost. K loupeži v zájmu lidu se snížil jen jednou.

Russell Crowe navíc podává jeden ze svých nejhorších hereckých výkonů. Pro postavu Robina nenalezl nové pojetí, spíš se opakuje ze svých minulých rolí či dává nepřijemně tušit, že jeho herecké schopnosti jsou omezené. Zuřivost v boji a ve vznešených projevech připomíná gladiátora Maxima Decima.

Na pozadí všech událostí se začíná formovat to, jak sheroobského zbojníka známe, ale skutečného Robina Hooda se vším všudy se nedočkáme. Film by se tak měl jmenovat spíš Robin začíná, na titul Robin Hood ještě nemá právo. A protože se dalšího pokračování vzhledem k průměrnému komerčnímu potenciálu nedočkáme, budeme si muset znovu pustit ne tak vážného, ale úmyslně brakovitějšího a mystického Robina Hooda s Kevinem Costnerem.

Svět knihy 2010 bude symbolický

PRAHA Ačkoliv to původní plán nebyl, nedávný tragický pád polského vládního letadla vtiskl 16. ročníku mezinárodního knižního veletrhu a literárního festivalu symbolický ráz. Čestným hostem je totiž letos právě Polsko, jež s mottem „Máme Polsko přečtené?“ představí od 13. do 16. května aktuální nabídku své literární scény. Do Průmyslového paláce v Praze zavítá mnoho polských autorů jako Wisława Szymborská, Dorota Masłowska, Andrzej Sapkowski, nebo Andrzej Pilipiuk.

Hlavní téma festivalu je Rosteme s knihou - literatura pro děti a mládež. Součástí programu bude speciálně zařízený pavilon s názvem Svět knihy dětem, kde budou probíhat literární soutěže, setkání se spisovateli a ilustrátory, dílny, výstavy ilustrací, celých knih a multimediální prezentace.

Dalším tématem je Literatura a sblížení kultur, inspirováno „Mezinárodním rokem sblížení kultur“, který vyhlásilo pro letošek UNESCO. Představí se národnostní menšiny žijící v České republice, uskuteční se setkání s českými a zahraničními literárními osobnostmi věnovaná otázkám kulturní a jazykové identity.

Festival doprovodí řada pořadů, například China Forum - představení českého a čínského vydavatelského průmyslu, Knihy versus/a svět online, Média a jejich role v kulturním dialogu a další.

Prostory holešovického výstaviště přivítají desítky zahraničních autorů, z nichž nejznámější je Stephen Clarke, autor světových bestsellerů „Merde!“. Z českého prostředí se zúčastní Ludvík Vaculík, Ondřej Neff, Arnošt Lustig, Petra Hůlová, Rudolf Křesťan, Tomáš Sedláček, Josef Formánek a další. V rámci veletrhu dojde k předání několika cen, nejprestižnější z nich je Cena Jiřího Ortena. Ta bude předána dnes v 16:00.

Iva Karličková

Saturnin slouží už i v divadle ABC

Po filmovém zpracování fenomenální knihy Zdeňka Jirotky se nyní mohou radovat i příznivci divadla. Saturnin se dočkal jevištní adaptace v režii Ondřeje Havelky a má ambice stát se stálíci, na niž se budou čekat fronty. Premiéra se konala 1. května v pražském divadle ABC.

Knihy Saturnin je velmi oblíbená a právě uchopení notoricky známého příběhu může mnohdy představovat oříšek, z něhož se vyloupne zklamání.

Kdo chce více, ten čte
www.fles.fsv.cuni.cz

POZNÁMKY

Opravdu může za krizi řecký volič?

Celá eurozóna se může přetřhnout, aby zachránila Řecko před státním bankrotem. Mezinárodní měnový fond posílá do země odborníky a snaží se přijít na to, jak z „nepříjemné“ situace ven. Státy, které jsou v rámci eurozóny povinovány Řecku půjčit, si samy půjčují, aby na to vůbec měly. V Řecku se demonstruje a zbytek Evropy nad takovou údajnou nevděčností jen kroučí hlavou.

Na druhou stranu je to opravdu chyba Řeků? Mnozí politici se ohánějí informacemi, že v Řecku mají třikrát vyšší průměrný plat než v jejich zemi, která se s žádnou krizí nepotýká. To, že si řecká společnost zvykla na určitý životní standard, přece není její chyba, zvykli bychom si všichni. A ještě rádi. Populističtí politici si své voliče rozmazlali. Nemá divu, že se jim razantní utahování opasku nelíbí.

Za krizi může spíš než řecký volič selhání Evropské unie. Členské státy si mohou dělat, co se jim zlíbí, například lhát o žalostném stavu státní ekonomiky. EU nemá páky na nezodpovědné státy, neexistují sankce, nedodrží se závazky Evropské měnové unie. Situaci, týkající se Evropské unie, pak musí řešit Mezinárodní měnový fond, kde mají Spojené státy 17,09 % hlasů, Řecko 0,38 %. Paradox?

Přestaňte být tedy stejně populističtí, jako řečtí politici. Říkat, že si za to můžou sami, umí každý. Vymyslet řešení a vytáhnout z krize zemi, která patří do společenství, jehož jsme také součástí, jen tak někdo ne. Musíme si pomáhat. Nikdy nevíte, kdy se to bude hodit zrovna vám.

Magda Polmanová

Výměna neuškodí

Žádné velké překvapení se nekonalo. Na volební spoty politických stran se čekalo, i když se tak nějak všeobecně ví, že v době, kdy do voleb zbývá pár týdnů, mají na rozhodování voličů pramalý vliv. Ostatně představa, že by letošní videa mohla na veřejnost vůbec nějak zapůsobit, je víceméně úsměvná. Nic nového pod sluncem totiž nepřináší a voliče nenadchnou, zato však královsky pobaví.

Politici se tradičně snaží tvářit přátelsky a inteligentně, pokouší se působit příjemně a především vzbudit dojem, že všichni do puntíku jsou slušní lidé. Jiřímu Paroubkovi, jenž vypráví pohádku o tom, která je Česká republika zemí dobrých lidí, jak ji nezadluží a nepřipustí návrat komunistů do vlády, by to člověk skoro věřil. Možná proto, že se co chvíli dojetím skoro rozbrečí. Obzvláště pravivoc založený divák by si taky poplakal, ovšem se zcela jiných důvodů. Například kvůli tomu, že v porovnání s fádním a nudným klípem ODS sociální demokraté působí opravdu profesionálně, a to i přesto, že použité motivy obilných lánů připomínají spíš reklamu na máslo.

Spoty jednotlivých stran se od sebe v podstatě příliš neliší. Lidři jako obvykle slibují, že zatočí se státním dluhem, vytvoří pracovní místa a všem nám zajistí sociální jistoty. Neohrožený Radek John nadto přidává, že vymítí korupci, a svěží Cyril Svoboda přesvědčuje veřejnost, že se on i jeho lidovečtí druzi budou chovat jinak. Vskutku hezké předsevzetí, i když je to zhruba stejně jako věřit na Ježíška nebo zlaté prasátko – taky ho ještě nikdo nikdy neviděl. A tak se pomyslným vítězem tak trochu jeví klip z dílny TOP 09, která si vlastně udělala legraci sama ze sebe a vtípně se vymezila vůči svým rivalům. Zároveň ale spotem ukázala, že jediným, kdo stranu ve skutečnosti „drží“, je kníže Schwarzenberg.

Vezmeme-li to kolem a kolem, všechno jsme to už někde slyšeli nebo viděli. Asi v minulých volbách a taky v těch předminulých a předpředminulých... Takže drobná výměna politiků patrně neuškodí, dokonce bude docela na místě. A možná kvůli tomu ani nemusíme přemlouvat bábu.

Tereza Svobodová

Pomsta za všechny rasistické hříchy?

Boj s rasistickými náladami ve společnosti není jednoduchý a díky Facebooku se zdá být čím dál tím zbytečnější. Bez mála 800 lidí podporuje zatím poslední ze silně nenávisných skupin, která je pro „legalizaci odstřelu“ romských spoluobčanů. Ačkoliv obsah skupiny je zcela nepochybně za hranicemi zákona, autorovi se nejspíš nic nestane.

V jiné situaci se však najednou ocitli žháři z Vítkova. Veřejnost odmítla dál přivírat nad podobným chováním oči a sami obžalování, zdá se, nemohou překvapením ani vypovídat. Obžaloba navrhuje doživotní vězení, neboť bylo v tomto případě spácháno hned několik trestných činů. Bude mít výjimečně vysoký trest skutečně ten správný efekt? Odsuzujeme násilí a nenávisť přísněji, ale měřme stejným metrem ve všech případech. Samoučelně výstražné postihy totiž nemá smysl. Natálii to zkažený život nezachrání a odškodného od nemajetných pachatelů se stejně nikdy nedočká. Je však otázka, kolik škody jí ještě případ může do budoucna přinést. A zda se sympatie společnosti nezačnou ubírat opačným směrem.

Když vývoj soudního řízení sledujeme, skoro to vypadá, jako by měl romský život větší cenu než ty ostatní. Jak je možné, že za pokus o vraždu s rasovým motivem hrozí pachatelům trest, který se zřídkakdy uděluje za vraždu dokonanou? Natálka je malé dítě, které nemůže ani za to, že se vůbec narodilo. Byla nenáviděná dokonce ještě dřív, než k tomu došlo. Je smutné, že skupinka mužů, kteří dávno překročili hranici dospělosti, tvrdí, že neví, co se stane, když zapálí dům s lidmi uvnitř. Stejně tak svoji nenávisť nechápe ani většina nadšených facebookových demonstrantů za „práva bílých“.

Velmi se bojím, aby konečný vyřčený verdikt neměl právě opačný efekt, než o jaký jeho navrhovatelům jde. Pro odpůrce tzv. „pozitivní diskriminace“ by totiž mohl být nejlepší záminkou k vyvolání další nenávislné kampaně.

Barbora Bednaříková

KOMENTÁŘ

„Jirko, ty mě už nemiluješ!“

Komunistická strana Čech a Moravy začala dva týdny před volbami vystrkovat růžky. Chtělo by se napsat polehoučku, ale opak je pravdou. Z nitra „třešňové strany“ se ozývají hlasy, že už komunisté nechtějí stát stranou a že by se „moderní levicová strana ctící demokratické principy“ ráda podílela na vládnutí se sociální demokracií. To ale pouze v případě, že by se pevně dohodnuly na programovém prohlášení a to podle časového harmonogramu plnily, a také by levice musela získat parlamentní většinu. A ani v tomto aspektu není tvůrkyně čtyřicetiletého sociálního blahobytu příliš skromná. Svoji účast ve vládě podmiňuje minimálně 105 hlasy v Poslanecké sněmovně, údajně z důvodu, aby se eliminovaly případné přeběhlické komplikace. Je poměrně úsměvné, že se komunistické vedení obává případného morálního vystřízlivění některých levicových poslanců. Vždyť jsou programy obou stran tak odpovídající!

ČSSD se v honbě za hlasy dušuje, že koalice s komunisty je pro ni naprosto ne-reálná varianta. Avšak pravděpodobnější rysy pro Paroubkovu stranu nabývá představa vlády tvořené ministry v oranžovém stejnozkrójí, kterou budou rudí tole-

ONDŘEJ ŠAFRÁNEK komentátor FL



Vcelku po právu se začíná cítit jako využívaná milenka, která toho má tak akorát dost.

”

rovat. To je ovšem proti srsti předsedovi KSČM Vojtěchu Filipovi.

Vcelku po právu se začíná cítit jako využívaná milenka, která toho má tak akorát dost. A proto se rozhodl položit nůž na krk Jiřímu Paroubkovi, ženatému milenci. Jako by říkal: „Bud' otevřeně přiznáš náš poměr, nebo se s naším vztahem rozluč.“ Problém nastává u Paroubkovy fiktivní manželky, kterou reprezentuje asi třetina voličstva ČSSD (podle průzkumu, provedeného pro Lidový dům). Ovšem, jak dobře víme z předvolebních billboardů, Paroubkova choť je důležitým prvkem

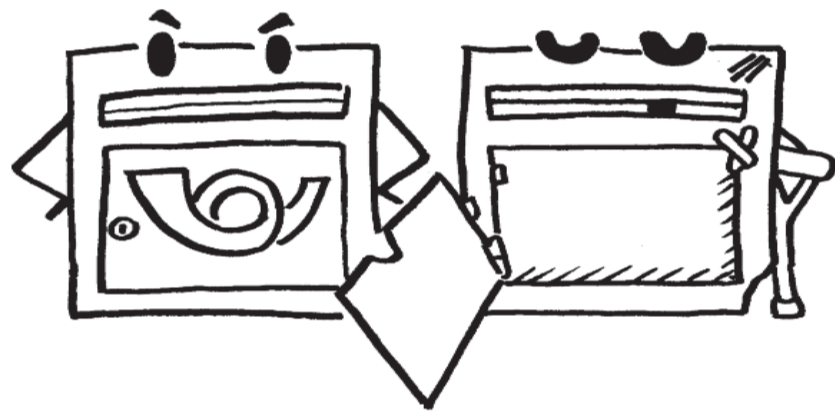
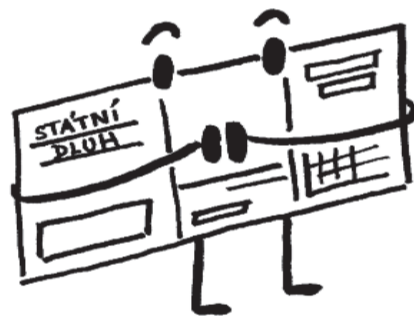
na cestě za vítězstvím.

Je zřejmé že se Jiřímu Paroubkovi k drobným problémům z posledních dnů připojil i jeden poměrně zásadní. To, jak se s ním vypořádá, bude velmi zajímavé sledovat. Prakticky vzato existují tři různá východiska.

První a nejméně pravděpodobné je, že se ČSSD otevřeně přihlásí k případné spolupráci s KSČM. Riziko ztráty fatální části hlasů je natolik vysoké, že by to byla střelba do vlastních řad, kopání si hrobu, podřezávání si větve, vázání si oprátky, pletení si vlastního biče. Na tuto variantu bych nevsadil ani korunu.

O trochu reálnější je varianta, že ČSSD „hrdě“ odmítne nabízenou rudou ruku, s největší pravděpodobností vyhraje volby a následně zjistí, že nemá s kým vládnout. Samozřejmě za předpokladu, že komunisté budou mít také vlastní hrdost a sociální demokracie „vyšplouchnou“.

A to už se logicky dostáváme ke třetí a nejpravděpodobnější možnosti. Začíná stejně jako ta druhá ovšem s drobným rozdílem, že v případě volebního úspěchu levice, se zamilovaná milenka Vojtěch Filip nechá uchlácholit romantickými dárečky v podobě tichého prosazování svých zájmů a dá na další čtyři roky pokoj.



NEPUSTÍM! PODÍVEJ, CO KVŮLI TOBĚ UDĚLALI TONÍKOVI.

POLITICKÝ DIÁŘ

Stát s ručením omezeným

JAKUB MELÍN šéfredaktor FL



Stát nelze srovnávat se zadluženou domácností, stát je firma, a jednotliví občané tak nezodpovídají za jeho dluhy. Že vám to přijde jako nesmysl? Tak vezte, že je to názor středočeského lídra ČSSD Milana Urbana, který prezentoval ve věřejším speciále Otázek Václava Moravce. Jestli je to mezi sociálními demokraciemi převažující názor, obava o budoucnost našich rozpočtů je oprávněná. Nejenže je jasné, že i za soukromou firmu zodpovídají také zaměstnanci, kteří svým výkonem ovlivňují její úspěch či neúspěch. Ale v případě bankrotu firmy samozřejmě přijdou o svou práci. Zaměstnanci soukromé firmy mají ovšem proti občanům státu jednu nezanedbatelnou výhodu – mohou si najít firmu další, které se povede lépe. Těžko si lze představit, že by si deset milionů občanů ČR po státním bankrotu hledalo jinou „firmu“. Jenže co si těžko představí obyčejný smrtelník, je pro naši momentálně nejsilnější politickou stranu rutina. Ved-

le sociálních demokratů podobně uvažuje ještě jeden živočišný druh, a to kobyličky. Ty se také po vyčerpání všech zdrojů jednoduše přesunou jinač.

Věci veřejné zrušily kontroverzní stranické hlídky. Najatí svalovci kontrolovali pořádek v ulicích a domlouvali nepřizpůsobivým občanům a bezdomovcům, aby se klidili z veřejných prostranství. Političtí konkurenti a část občanů přirovnávali počínání těchto hlídek k bývalé Pomocné strážce komunistické veřejné bezpečnosti. Co ale bylo možná ještě horší, nabízel se také značně nelichotivé srovnání hlídek VV s domobranou Dělnické strany. Zpočátku představitelé strany hlídky bránili, a je třeba poznamenat, že i testy novinářů prokázaly, že se muži v reflexních vestách opravdu nechovali nijak nepatřičně a při své veřejně prospěšné činnosti se drželi v mezích zákona. Nesouhlas veřejnosti byl ale velký, a tak vedení strany postupně došlo, že tudy asi cesta nepovede. Když se navíc k taboru odpůrců přidaly takřka dvě třetiny členů samotných Věcí veřejných, bylo o osudu svalovců v ulicích rozhodnuto. Je to každopádně dobře. Od VV by se totiž mohli inspirovat třeba takoví komunisté a oživit síť domovních důvěrníků VB, což by určitě nikdo nechtěl.

A ještě jednou sociální demokracie. Kdo seje vítr, sklízí bouři. V Lidovém domě by si toto přísloví měli vyvěsit na co nejvíce viditelných míst. ČSSD se hněvá na velkou část médií a obviňuje je z vyhocení předvolební kampaně a ze štvání občanů proti jejich straně. Některá významná periodika dokonce bojkotuje, což je věc v demokratické společnosti nevídaná. Marketingové strategie a lidři sociální demokracie si ale neuvědomují, že právě jejich kampaně jsou tou nejagresivnější a výrazně přispívá k rozpoutávání vášní ve společnosti. Byly to mítinky ČSSD, kde se nejčastěji házela špína na ostatní strany, a to velmi nevybíravým způsobem. A jsou to zejména příznivci ČSSD, kteří bučí a řvou v politických debatách z regionů i přes opakovaně upozornění ze strany moderátorů. Jestliže pak Jiří Paroubek mluví o stavu třídního boje a nenávisli uvnitř společnosti, zapomíná, že i on a jeho strana na tom mají lví podíl. Pěst opilce ve tváři Bohuslava Sobotky a spálený volební stánek v Plzni jsou pak jen extrémní důsledky tohoto stavu a řešit to zastavením mítinků a bojkotem médií je ze strany socialistů alibismus. I když, kdo ví, třeba jen socialistům došly peníze na monstrózní kampaň a potřebovali si to nějak odůvodnit.

Sparta, Baník nebo Jablonec?

Letenští musejí porazit Teplice, Ostrava s Jabloncem spoléhají na jejich zaváhání

David Čermák
sportovní
redaktor FL



PRAHA Do konce fotbalové ligy zbývá poslední kolo, ale situace na předních místech tabulky dál zůstává zamotaná jako už dlouho ne. Na první příčce se o skóre před ostravským Baníkem drží Sparta, šanci na titul a s ním spojenou účast v předkole Ligy mistrů dál živí i třetí Jablonec, který na vedoucí duo ztrácí jediný bod.

Pořadí v tabulce přitom ještě mohou pořádně zamíchat čtvrté Teplice, které se v sobotu odpoledne na Letné utkají právě s vedoucí Spartou. Pokud ji oberou o body, k titulu bude mít blíže Baník, jenž má relativně snadnější los – jede na půdu deváté Příbrami. Jablonečtí by k zisku ligového primátu potřebovali kromě domácího vítězství nad Českými Budějovicemi i zaváhání obou svých soupeřů z čela tabulky.



Sobotní fotbalové drama. O titul se na dálku přetahují hned tři týmy. Foto archiv

Spartané sice jdou do závěrečných bojů z prvního místa, situaci jim ale komplikuje možná absence dvou opor základní sestavy. Obránce Kušnír si ze zápasu s Libercem odnesl poranění hlavy a zatím ne-

trénuje, záložník Sionko už několik dní odpočívá kvůli viróze. Trenér Chovanec navíc nemůže počítat ani s dlouhodobě zraněnými Blažkem, Střeštíkem, Huškem a Kovbou. Kapitán letenských Tomáš Řepka

ale výmluvy nehledá. „My prostě nesmíme zklamat. Fanoušci od nás titul očekávají,“ prohlásil nejzkušenější spartánský hráč v rozhovoru pro Deník Sport.

Baníku se sice po smolné re-

míze s Mladou Boleslaví ligové prvenství vzdánilo, ani tak ale ještě jeho hráči nic nevzdávají. „Už jsme se z toho otevřeli, šanci máme. Ať je jakákoliv, tak se o ni budeme rvát do poslední minuty, do posledního dechu,“ slíbil fanouškům na serveru iDnes.cz kapitán Martin Lukeš. I Ostrava ním ale dělá problémy marodníka. Po otřesu mozku bude určitě chybět nejlepší střelec týmu Lička, možná i klíčový obránce Bolf a Neuwirth.

Třetí Jablonec má jako jediný teoretickou šanci získat double – vedle ligového finišu ho totiž ještě čeká i finálový zápas českého poháru proti Plzni. „Samozřejmě, že double chceme. Proč by se to nemohlo stát? Tým na to máme,“ věří obránce Tomáš Jablonský. K zisku titulu mají ale Severočeši ze silné trojky nejdál, za určitých okolností mohou skončit dokonce až čtvrtí. K jistotě účasti v evropských pohárech pro příští rok jim ale stačí domácí remíza s Českými Budějovicemi.

Na Švédy s elánem

ADAM ZUSKA

Letošní mistrovství světa v hokeji se zapíše do dějin jako turnaj, na kterém slovo „favorit“ ztratilo dočasně svůj význam. Překvapivé výsledky se urodily v neprospekch Finů, Kanadánů i českého týmu. Američané, stříbrní z olympiády ve Vancouveru, budou bez jediného dosavadního vítězství na šampionátu bojovat dokonce o udržení v elitní skupině MS. Výběr trenéra Růžičku dnes čeká honba za velmi důležitými body, překážkou mu bude Švédsko.

Přestože postup do osmičlenné skupiny mají Češi lidově řečeno „v kapse“, stále hrozí možnost, že mezi nejlepšími dvacátkou postoupí bez jediného bodu na kontě. Ty dosavadní tři totiž vyválčili v duelu s Francií, která bude po třech prohrách bojovat o udržení, a výsledky s těmito týmy se postupujícími dále nezapočítávají. Proto bude večerní utkání s mužstvem Tre kronor extrémně důležité.

Večer však nepůjde jenom o cenné body, ale také o sebevědomí českých hráčů, kteří prohrou s Norskem utrhli překvapivý políček. Snad se bude spíše než o smrtící úder jednat o facku probuzení. Kouč Růžička zareagoval prohazením řad a nabádá hráče k aktivitě a důrazu, jenž v zápase se zarputilými Nory chyběl. „Teď už každý zápas musíme hrát jako v play-off. Nic jiného nám nezbyvá. Sami jsme se dostali do téhle díry, tak se sami musíme vyhrabat,“ burcuje tým Jaromír Jágr. Utkání Česko-Švédsko začíná ve 20:15.

TIME OUT FL

Druhý Jágr? Ne.

DAVID ČERMÁK

Jakub Voráček je bezesporu talentovaný hokejista, jeho styl se mi hodně líbí. Hru má založenou na rychlosti, dravosti a síle, kombinované s typickou českou chytrostí a originálním řešením situací. Přesto bych se v jeho případě vyhnul přirovnání k Jaromíru Jágrovi, které část novinářů tak ráda používá. Podobně se mluvilo i o Havlátovi, Hudlerovi... Je třeba si uvědomit, že Jágr je naprosto jedinečný hokejista, který se v Čechách nemusí narodit několik generací, možná už nikdy. Vždyť hned ve své první sezoně v NHL se prosadil do sestavy hvězdami nabitého Pittsburghu a k zisku Stanley Cupu přispěl 57 body. Tolik nenabíral Voráček ani v právě skončeném ročníku, který byl v NHL už jeho druhým. Možná by mu prospěla změna týmu, v Columbusu sice svým uměním vyniká, ale přítomnost kvalitnějších spoluhráčů by ho v této fázi kariéry mohla posunout na mnohem vyšší úroveň. Jágr se v mládí učil od Maria Lemieuxa a myslím si, že dohled podobné superhvězdy by mohl hodně pomoci i Voráčkovi. Když na sobě bude tvrdě pracovat a dál se mu budou vyhýbat zranění, může se zařadit mezi hvězdy NHL.

Voráček získává přízeň diváků, vedle Jágry je nejvýraznější postavou týmu

TEREZA MOJZEŠOVÁ

PRAHA/MANNHEIM Český tým ve dvou dosavadních zápasech na hokejovém mistrovství světa nepřesvědčil. Francouze sice přehrál 6:2, Norsku však překvapivě podlehl 2:3. I proto je nevídané množství reprezentačních omluvek, které trenéra Růžičku před šampionátem zavalily, tématem diskusí i ostré kritiky. Jakub Voráček nad pozváním neváhal, přestože ho kouč před olympiádou ve Vancouveru nezařadil ani do širší nominace. „Mrzelo mě to pět minut. Pak jsem na to hned zapomněl,“ tvrdí Voráček.

V reprezentaci je sice nováčkem, přesto od něj fanoušci i odborníci před šampionátem očekávali, že coby jediná útočná posila z NHL bude tahounem týmu. Není divu – dvacetiletý Voráček je největším talentem českého hokeje posledních let. V Columbusu, který ho před třemi lety draftoval ze sedmé pozice jako nejlepšího Evropana, se rychle prosadil a odehrál dvě úspěšné sezóny. A očekávání zatím naplňuje i na šampionátu. Na ledě jako jeden z mála českých bruslařů přitahuje svou hrou pozornost diváků. Ačkoli dosud nebyl v čtenáři serverů iDnes.cz a Deniksport.cz ho v hlasování po obou zápasech zařadili mezi trio nejlepších Čechů v utkání.

Může z něj být nový Jágr. Srovnání s hokejovou legendou slýchá Voráček stále do-

kola. Nedivte se, vždyť stejně jako Jágr je kladenským odchovancem, hraje na pravém křídle, patří k nejurostlejšímu hráčům na ledě, zpod helmy mu vlají dlouhé kudrny. „Jarda je jen jeden, určitě jsem si ty vlasy nenechal narůst kvůli němu. Jen jsem byl líný jít k holiči,“ vysvětluje Voráček. „Jenže tohle je nefér srovnávání,“ dodává. „Jarda patřil mezi pět nejlepších hokejistů historie. Kdybych se mu jednou přiblížil aspoň z poloviny, byl bych moc rád.“ Nejproduktivnější Evropan v dějinách NHL byl jeho dětským hokejovým vzorem. Na rozdíl od Jágrovy slavné osmašedesátky neskrývá číslo 93 na Voráčkově dresu žádnou symboliku. „Na to se mě ptala spousta lidí. Ale moje odpověď je vždycky stejná – nevím! Ta číslice vypadala dobře, líbila se mi, nemá to však s ničím souvislost.“

Voráčkově, nejmladšímu hráči českého týmu, také patří

VORÁČEK V ČÍSLECH

7. zápas za reprezentaci ho čeká dnes večer proti Švédsku
93 – číslo dresu
15. 8. 1989 – datum narození
měří 189 cm – stejně jako Jágr
v NHL zatím odehrál 165 zápasů
4 hráči z NHL zatím posílili český tým, Voráček je jedním z nich



nejzářivější úsměv na oficiální fotosoupisce. Není divu, milovník hudby z 80. let a fanoušek tenisty Rogera Federera

má pověst pohodáře. „Nikdy jsem neviděl veselejšího člověka,“ pronesl na Voráčkovu adresu jeho spoluhráč z Co-

lumbusu Derick Brassard. Snad bude mít Jakub Voráček důvod k radosti i po dnešním zápase se Švédy.